

انجماد اسپرم ماهی کپور با استفاده از رقیق کننده های مختلف

شهروز برادران نویری^(۱)، محمد پور کاظمی^(۲)، پریتا کوچینین^(۲) و
وحید یاوری^(۳)

sbn170@yahoo.com

۱- انسستیتو تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری، رشت صندوق پستی: ۴۱۶۳۵-۳۴۶۴

۲- دانشکده علوم دریایی، دانشگاه شهید چمران، اهواز

تاریخ پذیرش: شهریور ۱۳۸۴ آبان ۱۳۸۴

چکیده

امروزه سعی بر این است که با کاربرد فنون مختلف تا حد امکان از لقاح بدون برنامه جمعیت های مولدین در مراکز تکثیر مصنوعی آبزیان جلوگیری بعمل آمده و با کاربرد روش های صحیح، نژادهای مناسب پرورش داده شوند.

آزمایشات انجماد اسپرم ماهی کپور بر روی مولدین در دو مرکز تکثیر و پرورش کپور ماهیان شهرستان رشت صورت گرفت. طی این آزمایشات کیفیت اسپرم مولدین، از نظر نوع حرکت، مدت حرکت، تراکم و لقاح بررسی شد. نمونه های مناسب از نظر کیفی انتخاب شده و سپس تیمارها با ۴ نوع محلول رقیق کننده مختلف تهیه گردیدند. پس از طی ۷ روز اسپرم های منجمد، مجدد از انجماد خارج شده و از آنها برای لقاح تخمکهای تازه مولدین ماده استفاده شد.

نتایج این پژوهش نشان داد که از بین چهار رقیق کننده منتخب و روش های بکار رفته، محلول Alsever با نسبت ۱:۱ و روش سرمادهی چند مرحله ای برتری با ۴۵ درصد لقاح، ۴۷/۸۱ درصد لقاح چشم زده و ۲۲/۶۳ درصد تبدیل تخم به لارو، بهترین نتیجه را داد.

لغات کلیدی: ماهی کپور، انجماد، اسپرم

مقدمة

از ابداع روش‌های اولیه تکثیر و پرورش ماهی کپور (*Cyprinus carpio*) به روایت تاریخ حدود ۲۷۰۰ سال می‌گذرد.

براساس آمار رسمی منتشر شده FAO، میزان تولید پرورشی ماهی کپور در سطح جهان در سال ۱۹۹۵، معادن ۱۷۸۳۴۲۰ تن بوده است که از میان ۷۹ کشوری که در این زمینه فعالیت دارند، کشور چین با ۱۳۹۸۶۱۸ تن، بیشترین میزان تولید را بخود اختصاص داده است. از این میان جمهوری اسلامی ایران، با تولید ۶۵۶۱ تن مقام سیزدهم را کسب کرده است (امینی، ۱۳۷۷).

با پیشرفت فناوری و ساخت ادوات تکنیکی پیشرفته، سعی بر این است که حتی الامکان از لفاح بدون برنامه در جمیعت‌های مولدین در مراکز تکثیر مصنوعی آبزیان جلوگیری بعمل آمده و با کاربرد روش‌های گوناگون، نیازهای مناسب و مقرر به صرفه پرورش داده شوند (Moczarski, 1977).

Blaxter در سال ۱۹۵۳ اولین کسی بود که توانست اسپرم ماهی (*Chipea harengus*) را به مدت ۶ ماه زنده نگهدارد (Kerby, 1983). از آن زمان به بعد به جهت سهولت در کسب نتایج بهتر، بر روی نگهداری اسپرم بسیاری از گونه‌های سرد آبی از جمله قزل آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*))، قزل آلای قهوه‌ای (*Salmo trutta*), ماهی آزاد اقیانوس اطلس (*S. salar*) و سایر آزاد ماهیان از جمله *O. tshawyscha*, *O. gorbuscha*, *O. kisutch*, *O. nerka*, *Oncorhynchus keta* کار شده و طی تحقیقات بی دری، موقوفیت‌های بیشتری حاصل گردیده است (Kerby, 1983).

کار بر روی انجمناد اسپرم ماهیان گرمابی نیز از دهه ۶۰ میلادی با کار Sneed & Clemens بر روی ماهی کپور آغاز گردید (Koldas & Bieniarz, 1987). همچنین تحقیقاتی در مورد لای ماهی (Tinca tinca) توسط Moczarski & Koldras در سال ۱۹۸۲ انجام شده است. این دو محقق در سال ۱۹۸۴ بر روی اسپرم اردک ماهی (*Esox lucius*) نیز کار کرده و ۷۵ درصد لفاح بدست آورده‌اند (Koldras & Moczarski, 1983). یک گروه چینی بد سرپرستی Chen در سال ۱۹۹۲ بر روی کپور ماهیان چینی (آمور *Ctenopharyngodon idella* و فیتوفاگ *Hypophthalmichthys molitrix*) کار

کرده و ۶۰ درصد موفقیت‌گزارش نموده‌اند. همچنین Linhart و همکاران در سال ۱۹۹۳ با استفاده از اسپرم منجمد ماهی اسبله (*Silurus glanis*) توانستند ۴۵ درصد لقاح بدست آورند. در این تحقیق به منظور ارائه بهترین دستورالعمل اجرایی، انجماد اسپرم ماهی کپور با استفاده از رقیق‌کننده‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاصله با نتایج سایر محققین مقایسه و بحث شده است.

مواد و روش کار

ماهیان کپور نر مولد در این تحقیق از مرکز تکثیر و پرورش ماهی شهید انصاری، واقع در ۲۰ کیلومتری جاده رشت - تهران و همچنین از کارگاه تکثیر و پرورش گلباف، واقع در ۵ کیلومتری جاده رشت - لakan تهیه شدند. عمل انجماد اسپرم و نگهداری نمونه‌ها در انتستیتو تحقیقات بین‌المللی ماهیان خاویاری سد سنگر شهرستان رشت انجام شد.

مولдин ۲۴ ساعت قبل از اسپرم‌گیری و تخم‌کشی در آب ۲۰ درجه سانتی‌گراد تحت تزریق عصاره هیپوفیز ماهی کپور، به میزان $2/5$ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن برای ماده‌ها و 1 میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن برای نرها قرار گرفتند (Moczarski & Koldras, 1982).

محدوده منفذ ادراری تناسلی مولдин هنگام اسپرم‌گیری با حوله کاملاً خشک شده (Christ et al., 1996) و به آرامی با ماساز شکمی از آنها اسپرم تهیه شد (Kurokura et al., 1984). نمونه‌های خونی یا نمونه‌های حاوی ادرار یا مدفوع جهت انجماد مورد استفاده قرار نگرفتند (Baynes & Scott, 1987).

برای شمارش اسپرماتوزوئیدها و تعیین تراکم آنها از لام هموسیتومتر (Thoma haemocytometer) (West Germany) با دقیق $0.0025 \pm$ میلی‌متر مربع استفاده شد (Koldras et al., 1990). از آنجایی که تراکم اسپرماتوزوئیدها در نمونه‌ها بسیار زیاد بود، هر نمونه جهت تعیین تراکم 400 بار رقیق شد. جهت رقیق کردن نمونه‌های اسپرم، ابتدا اسپرم و محلولهای رقیق‌کننده بطور جداگانه در مخلوط آب و بخ (۱ تا ۲ درجه سانتی‌گراد) به مدت ۵ دقیقه هم دما شده و سپس مخلوط می‌شدند (Babiak et al., 1990).

1997). پس از اختلاط، محلول‌های بدست آمده در آب و بخ به مدت یک ساعت قرار گرفته و طی این مدت چند بار هم زده شدند (Moczarski & Koldras, 1982). سپس در همان دما، به محفظه‌های نگهداری اسپرم منتقل شدند.

پس از تهیه مخلوط اسپرم و رقیق‌کننده و پر کردن محفظه‌ها، مرحله سرمادهی به دو روش به شرح زیر انجام گرفت:

نوع اول، فرو بردن مستقیم در ازت مایع (۱۹۶ درجه سانتی‌گراد) و نوع دوم، روش سرمادهی چهار مرحله‌ای که شامل نگهداری در ۱۰ سانتی‌متری بالای سطح ازت مایع به مدت ۵ دقیقه، سپس ۳ سانتی‌متری بالای سطح ازت مایع به مدت ۲ دقیقه دیگر، پس از آن معاس با سطح ازت مایع به مدت ۲ دقیقه و سرانجام فرو بردن در ازت مایع بود (Moczarski, 1977).

انجماد زدایی پایوتها در آب ۴۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۰ ثانیه (Linhart *et al.*, 1983) صورت گرفت.

آزمایش لقادمی اسپرم‌های انجماد زدایی شده به نسبت ۵/۰ میلی‌لیتر اسپرم خالص با ۵۰ میلی‌لیتر تخمک تازه مولدین ماده (Koldras & Bieniarz, 1987) در تشک‌های پلاستیکی انجام گرفت. محلول‌های رقیق‌کننده مورد استفاده در این تحقیق شامل محلول‌های Alsever (Moczarski, 1977)، محلول Linhart (*et al.*, 1983)، محلول Kurokura (*et al.*, 1984) Kurokura محلول (Linhart *et al.*, 1983) بوده و ترکیب شیمیایی آنها در جدول ۱ آورده (Koldras & Bieniarz, 1987) Modified Cortland شده است.

به هر کدام از محلولها مقدار ۵۰ آنتی بیوتیک پنی سیلین G پتابسیم (داروسازی جابرین حیان، ایران) و ۱۵ درصد DMSO (Merck, Germany) افزوده شد (Billard *et al.*, 1995). برای رفع چسبندگی تخمها از محلول لقادمی از محلول واینارویچ (Woynarovich) استفاده گردید. این محلول شامل ۳۰ گرم اوره (Urea) و ۴۰ گرم نمک (NaCl) در ۱۰ لیتر آب است (Billard *et al.*, 1995). این محلول طی ۴۵ دقیقه با تخم لقادمی یافته هم زده شده و طی این مدت چندین بار در تشک‌های لقادمی

تعویض گردید. پس از این مدت تمام تخمها تا ۴۵ دقیقه دیگر با آب کارگاه به آرامی هم زده شدند. طریقه لقاح اسپرم شاهد نیز در روز اسپرم‌گیری به روش مشابه بود.

بررسی‌های آماری به کمک نرم‌افزار Statgraphics ver.5 از طریق آنالیز واریانس و آزمون توکی انجام

گرفت.

جدول ۱ : ترکیب شیمیایی محلول‌های رقیق کننده اسپرم ماهی کپور مورد استفاده

نام محلول	Al.	Ku.	M.C.	Li.
نوع ترکیب				
NaCl	۰/۴	۰/۴۴	۰/۱۸۸	۰/۷۵
CaCl ₂		۰/۰۲۲	۰/۰۲۳	
KCl		۰/۶۲	۰/۷۲	۰/۰۳۸
NaH ₂ PO ₄ , H ₂ O			۰/۴۱	
MgSO ₄ , 7H ₂ O			۰/۰۲۳	
MgSO ₄ , 7H ₂ O				
NaHCO ₃		۰/۰۲	۰/۱	۰/۲
Glucose	۲/۰۵		۰/۱	۰/۱
C ₆ H ₅ O ₇ Na ₃ ,	۰/۸			
2H ₂ O				
Sucrose				
MgCl ₂		۰/۰۰۸		

موارد فوق بر حسب گرم در ۱۰۰ میلی‌لیتر آب مقطر می‌باشد.

* محلول Al

* محلول Ku

* محلول M.C.

* محلول Li

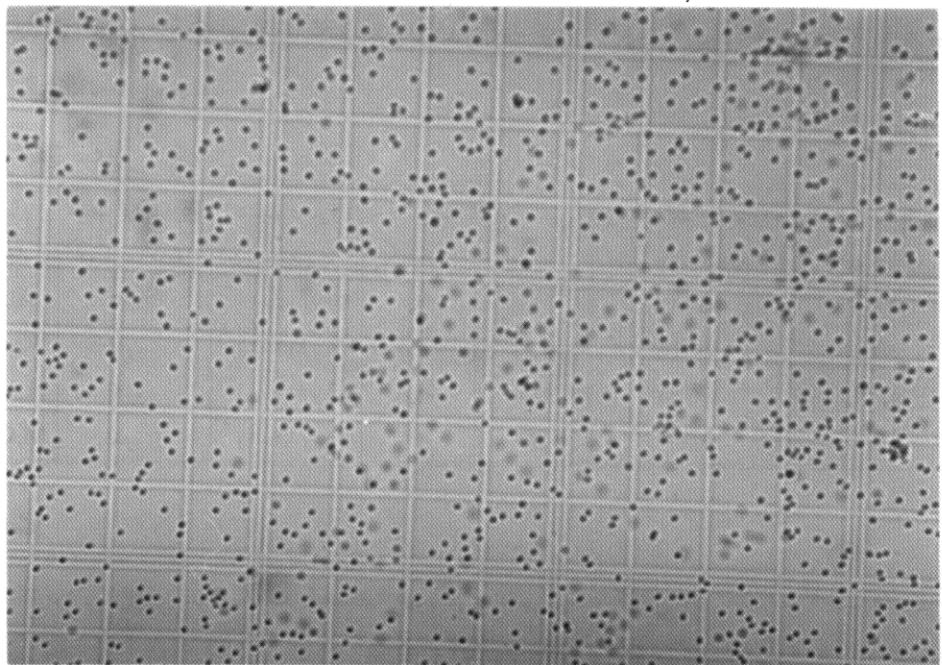
نتایج

طی مدت اجرای این پژوهش، از ۳۱ عدد ماهی کپور نر مولد اسپرم‌گیری بعمل آمد که میانگین تراکم اسپرماتوزوئید در نمونه‌ها $10^9/\text{ml} \pm 2.99 \times 10^9$ و محدوده این تراکم $1.9 \times 10^9 \text{ ml} - 4.6 \times 10^9 \text{ ml}$ بود. شمارش اسپرماتوزوئیدها به کمک لام هموسیوتومتر و در رقت‌های مختلف آزمایش گردید. چندین نمونه با رقت‌های ۱:۱۰، ۱:۱۰۰، ۱:۲۰۰ و ۱:۴۰۰ شمارش گردید و مشخص شد که اسپرماتوزوئید ماهی کپور به خوبی با بزرگنمایی ۴۰ برابر قابل تشخیص می‌باشد، لیکن بهترین رقت برای شمارش اسپرم کپور، نسبت ۱:۴۰۰ است. زیرا با توجه به تراکم بالای اسپرماتوزوئید کپور، تفکیک آنها در این رقت در زیر میکروسکوب بخوبی انجام شده و هر اسپرماتوزوئید از اسپرماتوزوئیدهای مجاور بخوبی قابل تشخیص است (شکل‌های ۱ و ۲).

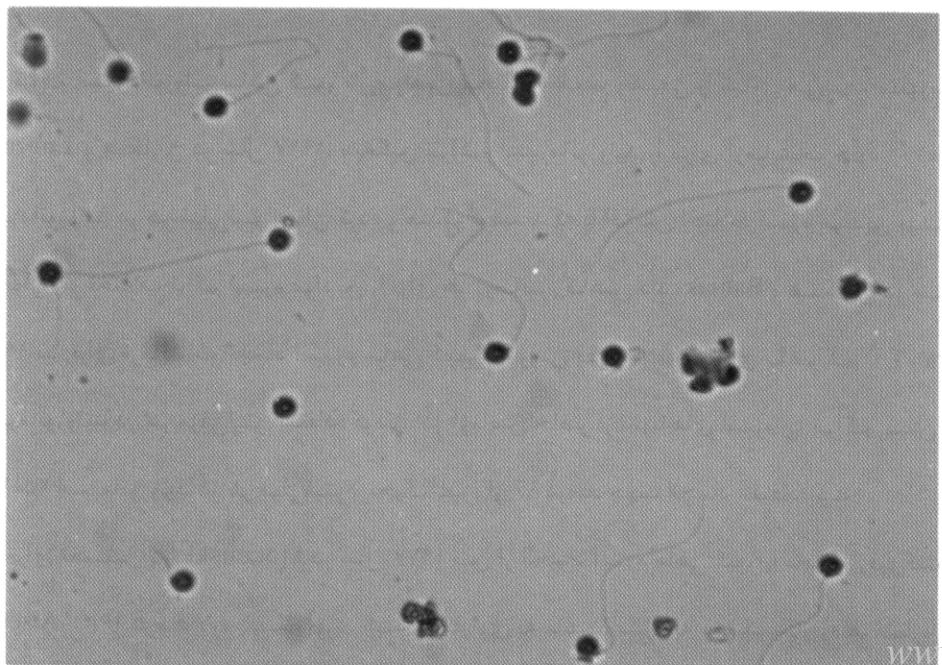
با اندازه‌گیری اسپرماتوزوئیدها با بزرگنمایی ۴۰۰ برابر آشکار شد که میانگین قطر سر آنها ($N=67$) 1.761 ± 0.212 میکرومتر و میانگین طول تازک آنها معادل ($N=67$) 0.755 ± 0.25 میکرومتر است. در آزمایش حاضر از نمونه‌های اسپرم با تراکم بیش از $2.5 \times 10^9/\text{ml}$ اسپرماتوزوئید در هر میلی‌لیتر و تحرک بیش از ۸۰ درصد جهت انجماد استفاده شد.

فروبردن مستقیم نمونه‌های حاوی اسپرماتوزوئید و محیط رقیق‌کننده در ازت مایع و بدون رعایت مراحل تدریجی سرماده‌ی، سبب لخته شدن نمونه‌ها شده و از آنجایی که در این اسپرمها هیچگونه تحرکی دیده نشد، درصد لقاده‌ای بدست آمده نیز صفر بود. در حالی که انجماد با رعایت سرماده‌ی تدریجی (چند مرحله‌ای)، بقاء و تحرک اسپرماتوزوئیدها را حداقل پس از دو ماه نگهداری در ازت مایع تضمین می‌کند.

پس از بررسی میزان تحرک اسپرماتوزوئیدها در محلول‌های رقیق‌کننده و پس از انجماد زدایی نمونه‌های نگهداری شده، هر یک از تیمارها با تخمک تازه، لقاده داده شد که نتایج بدست آمده حاکی از آن بود که محلول Alsever بالاترین درصد لقاده را داشته است ($F=6/8.09$ ، $df=3$ ، $p<0.001$) (جدول ۲).

شکل ۱: نمونه اسپرم ماهی کپور پس از رنگ‌آمیزی با بزرگنمایی ۱۰۰ برابر

شکل ۲: نمونه اسپرم ماهی کپور پس از رنگ‌آمیزی با بزرگنمایی ۴۰۰ برابر

جدول ۲: مقایسه درصدهای لقاح، تخم چشم زده و درصد تبدیل تخم به لارو از اسپرم منجمد ماهی کپور در رقیق‌کننده‌های مختلف

نام محلول	مدت نگهداری در ازت مایع	نسبت اسپرم به تخم	درصد لقاح شاهد نمونه	درصد تخم چشم زده شاهد	درصد تخم به لارو	درصد تبدیل تخم
Al.	۷ روز	$317/12 \times 10^3$	۴۰	۱۸	۴۷/۸۱	۲۲/۶۳
Ku.	۷ روز	$317/12 \times 10^3$	۴۰	۸/۲	۱۸/۴۵	۷/۳۶
Li.	۷ روز	$317/12 \times 10^3$	۴۰	۹/۳۳	۱۹/۱۱	۳/۱۱
M.C.	۷ روز	$317/12 \times 10^3$	۴۰	<۱	۶/۳۶	۲/۲۰

بحث

کاربرد روش‌های موفقیت‌آمیز انجماد اسپرم در مقیاس آزمایشگاهی برای مدیریت ذخایر طبیعی و مراکز تکثیر اهمیت بسیاری دارد که با توجه به امکانات موجود و هدف کار، تنوع گسترده‌ای پیدا کرده است.

تراکم اسپرماتوزوئید ماهی کپور در مولدین مختلف، طیف وسیعی را شامل می‌شود. بطوریکه Lubzens و همکاران در سال ۱۹۹۷، میانگین تراکم اسپرماتوزوئید را برای آزمایشات خود 15×10^9 اسپرماتوزوئید در هر میلی‌لیتر عنوان کرده و متذکر گردیدند که با افزایش اختلاط اسپرم مولدین بیشتر، می‌توان اثر اختلاف تراکم اسپرم مولدین را برای هر آزمایش کاهش داد. Babiak و همکاران در سال ۱۹۹۷ نیز برای آزمایشات انجماد اسپرم ماهی کپور به روش پلت، از نمونه‌های با تراکم $24/5 \times 10^9$ اسپرماتوزوئید در هر میلی‌لیتر استفاده کردند. در آزمایش حاضر از نمونه‌های اسپرم با تراکم بیش از 25×10^9 اسپرماتوزوئید در هر میلی‌لیتر و تحرک بیش از ۸۰ درصد جهت انجماد استفاده شد.

برای نخستین بار Moczarski در سال ۱۹۷۷ پس از انجماد اسپرم ماهی کپور با محلول رقیق‌کننده Alsever، $16/2$ درصد لارو بدست آورد. البته در کار وی به نسبت اسپرم به تخمک بکار رفته، اشاره‌ای نشده است. Linhart و همکاران در سال ۱۹۸۳ نیز توانستند با استفاده از اسپرم منجمد شده کپور به

نسبت ۱:۱، با محلول رقیق کننده Linhart و نسبت اسپرم به تخمرک $10 \times 599 - 582$ ، به میزان ۰/۷۹ تا ۰/۴۹ درصد لارو بدست آورند. Cognie و همکاران در سال ۱۹۸۹ در آزمایش خود درصد تحرک اسپرماتوزوئید را ۰/۷۰ درصد گزارش کردند (بدون ذکر مدت زمان انجاماد) و پس از لقاد نیز با توجه به این که نسبت اسپرم به تخمرک بکار رفته را تا ۱۰۰ برابر شاهد افزایش داده بودند، اما حداقل ۰/۴ درصد لقاد بدست آورند (Billard *et al.*, 1995). Kurokura و همکاران در سال ۱۹۸۴ با استفاده از محلول Kurokura از ۱ میلی لیتر اسپرم کپور جهت لقاد ۵۰ گرم تخمرک استفاده کرده و ۱۱ درصد لقاد بدست آورند. در آزمایش حاضر با استفاده از این محلول و استفاده ۰/۵ میلی لیتر اسپرم جهت لقاد ۵۰ گرم تخمرک (نصف مقدار اسپرم مصرفی در آزمایش گروه Kurokura)، درصد لقاد ۸/۲ درصد بوده است. همچنین ایشان با افزایش نسبت اسپرم منجمد شده به تخمرک تا حد ۱ میلی لیتر اسپرم برای لقاد یک گرم تخمرک، حداقل ۴۳/۴ درصد لقاد بدست آورند.

Chen و همکاران در سال ۱۹۹۲ با استفاده از ۱ میلی لیتر اسپرم منجمد برای لقاد ۵ میلی لیتر تخمرک کپور ماده، حداقل ۸۰ درصد لقاد با درصد هج شدن ۷۵ درصد بدست آورند، اما ذکری از میزان ترکیبات شیمیایی در محلولهای بکار رفته نکرده‌اند. در سال ۱۹۹۷، Babiak و همکارانش با استفاده از تکنیک انجاماد به روش پلت با نسبت $10 \times 4 - 2/5$ اسپرم برای هر تخمرک، به ۵۲ درصد لارو دست یافتند. در آزمایش این گروه، عملیات انجام‌دادی بلافاصله پس از انجام مراحل سرماده‌ی صورت گرفت.

البته همانگونه که ذکر شد، چنانچه هدف از انجام اسپرم، استفاده‌های کاربردی آن باشد مسلماً تنها ذکر درصد تحرک اسپرماتوزوئیدها (که توسط بسیاری از محققین به کار برده شده است) کافی نیست. زیرا تخمین تحرک و محاسبه زمانی آن عاری از خطای نمی‌باشد. بنابراین بهتر است که نمونه‌های اسپرم منجمد شده با لقاد نیز آزمایش شوند (آذری تاکامی و کهنه شهری، ۱۳۵۳). بسیاری از محققین معتقدند که اگرچه بین تحرک اسپرماتوزوئید و میزان لقاد آن رابطه مستقیم وجود دارد، اما این دو قابلیت را باید بعنوان دو پدیده متفاوت در نظر گرفت (Moczarski, 1977 ; Gwo, 1993).

بدیهی است که به دلیل اثرات سرمایی شدید بر اسپرماتوزوئیدها، تعداد زیادی از آنها قدرت تحرک و باروری خود را از دست می‌دهند و این امر را می‌توان با افزایش نسبت اسپرم به تخمک در لقاح بهبود بخشید. این مسئله یکی از مهم‌ترین نکاتی است که بسیاری از محققین پس از انجمادزادایی و لقاح مقایسه‌ای به آن اشاره نکرده‌اند (Koldras & Mejza, 1983). نکته مذبور حاکی از آن است که برای معرفی یک روش استاندارد برای ارزیابی کیفیت و قدرت باروری اسپرماتوزوئیدها، ارائه نسبت اسپرماتوزوئید مورد استفاده به تخمک در هر آزمایش امری ضروری است. همچنین باید یادآور شد که روش سرمادهی و طول مدت نگهداری در ازت مایع نیز می‌تواند در کیفیت لقاح پس از انجمادزادایی اثرات مختلفی داشته باشد و ذکر روش کار و مدت نگهداری نیز از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد (Stoss, 1983).

تشکر و قدردانی

از همکاری صمیمانه جناب آقای مهندس طلوعی، سرپرست محترم وقت مجتمع تکثیر و پرورش ماهیان گرمابی شهید انصاری رشت و کارشناسان بخش تکثیر آن مجتمع و همچنین از زحمات آقای دکتر سعید رحمت سمیعی، مدیریت محترم مجتمع تکثیر و پرورش ماهیان گرمابی گلباف رشت در طول اجرای این پژوهش تشکر می‌گردد. همچنین از همکاری آقای مهندس وفا آق‌تومان در تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها، قدردانی بعمل می‌آید.

منابع

- آذری تاکامی، ق. و کهنه شهری، م.، ۱۳۵۳. تکثیر و پرورش ماهیان خاویاری. انتشارات دانشگاه تهران، صفحات ۶۵ تا ۷۲.
- امینی، ع.، ۱۳۷۷. وضعیت تولید جهانی پنج گونه ماهی پرورشی در سال ۱۹۹۵. آبزی پرور، شماره ۲۱.

سال ششم، معاونت تکثیر و پرورش آبزیان شیلات ایران. صفحات ۴۳ تا ۴۴.

Babiak, I. ; Glogowski, J. ; Brzuska, E. ; Suemiec, J. and Adamek, J. , 1997.

Cryoprotection of sperm of common carp, *Cyprinus carpio* L. Aquacul. Res., Vol. 28, pp.567-571.

Baynes, S.M. and Scott, A.P. , 1987. Cryopreservation of rainbow trout spermatozoa: the influence of sperm quality, egg quality and extender composition on post-thaw fertility. Aquaculture. Vol. 66, pp.53-67.

Billard, R. ; Cosson, J. ; Perche, G. and Linhart, O. , 1995. Biology of sperm and artificial reproduction in carp. Aquaculture. Vol. 129, pp.95-112.

Chen, S.L. ; Lio, X.T. ; Lu, D.C. ; Zhang, L.Z. ; Fu, C.J. and Fang, J.P. , 1992. Cryopreservation of spermatozoa of silver carp, common carp, blunt snout bream and grass carp. Acta Zoologica Sinca. Vol. 38, No. 4, pp.413-424.

Christ, S.A. ; Toth, G.P. ; McCarthy, H.W. ; Torsella, J.A. and Smith, M.K. , 1996. Monthly variation and sperm motility in common carp assessed using computer-assisted sperm analysis (CASA). Journal of Fish Biol. Vol. 48, pp.1210-1222.

Gwo, J.C. , 1993. Cryopreservation of black grouper (*Epinephelus malabaricus*) spermatozoa. Theriogenology. Vol. 39, pp.1331-1342.

Kerby, J.H. , 1983. Cryogenic preservation of sperm from striped bass. Trans. Am. Fish. Soc. Vol. 112, No. 1, pp.86-94.

Koldras, M. and Bieniarz, K. , 1987. Cryopreservation of carp sperm. Pol. Arch.

Hydrobiol. Vol. 34, No. 1, pp.125-134.

Koldras, M. ; Bieniarz, K. and Kime , D.E. , 1990. Sperm production and steroidogenesis in testes of the common carp, *Cyprinus carpio* L. at different stages of maturation. Journal of Fish Biol. Vol. 37, pp.635-645.

Koldras, M. and Mejza, T. , 1983. Effects of quantity and quality of carp sperm on egg fertilization success. Acta Ichthyologica et Piscatoria. Vol. 13, No. 2, pp.83-92.

Koldras, M. and Moczarski, M. , 1983. Properties of Pike, *Esox lucius* L. milt and its cryopreservation. Pol. Arch. Hydrobiol. Vol. 30, No. 1, pp.69-78.

Kurokura, H. ; Hirano, R. ; Tomita, M. and Iwahashi, M. , 1984. Cryopreservation of carp sperm. Aquaculture. Vol. 37, pp.267-273.

Lihart, O. ; Billard, R. and Proteau, J.P. , 1993. Cryopreservation of European catfish (*Silurus glanis* L.) spermatozoa. Aquaculture. Vol. 115, pp.347-359.

Linhart, O. ; Liehman, P. and Rab, P. , 1983. The first results in cryopreservation of carp sperm. Buletin VURH Vodnany. Vol. 2, pp.3-13.

Lubzens, E. ; Daube, N. ; Pekarsky, I. ; Magnus, Y. ; Cohen, A. ; Yusefovich, F. and Feigin, P. , 1997. Carp (*Cyprinus carpio* L.) spermatozoa cryobanks, strategies and research and application. Aquaculture. Vol. 155, pp.13-30.

Moczarski, M. , 1977. Deep freezing of carp, *Cyprinus carpio* L. sperm. Bull. Lacad. Polo. Scie. Vol. 25, No. 3, pp.187-190.

Moczarski, M. and Koldras, M. , 1982. Properties of tench-*Tinca tinca* L.-sperm and

experiments with freezing it at -196°C. *Acta Ichthyol. Piscatoria.* Vol. 12, No. 2, pp.41-49.

Stoss, J. , 1983. Fish gamete preservation and spermatozoan physiology. *In: Fish physiology.* Vol. IX. Reproduction, Part B., Behaviour and fertility control (eds. W.S. Hoar ; P.J. Randall and E.M. Donaldson) Academic Press. pp.305-341.

Cryopreservation of carp spermatozoa by different extenders

**Baradaran Noveiri SH.⁽¹⁾ ; Pourkazemi M.⁽²⁾ ; Kouchinian P.⁽³⁾ and
Yavari V.⁽⁴⁾**

sbn170@yahoo.com

1.2 - International Sturgeon Research Institute, P.O.Box: 41635-4364

Rasht, Iran

3,4- Marine Science Faculty, Shahid Chamran University, Ahwaz

Received: September 2004

Accepted: November 2005

Keywords: Carp, Cryopreservation, Sperm

Abstract

Production and storage of the best gametes are practices undertaken by fishery managers and researchers to improve fish reproduction technology and obtain the best spawners. The male spawners of carp (*Cyprinus carpio*) were chosen from two warm-water fish hatcheries near Rasht, Guilan Province. For the study, duration of motility of sperms, sperm density and fertilization rate were considered.

The best samples were chosen for cryopreservation with four different extenders and were checked by fertilization tests after seven days of preservation in liquid nitrogen. Results showed that by 1:1 dilution rate, the Alsever solution had the best results. The fertilization rate, production of eyed eggs and larvae by this extender in a multistage cooling experiment were 45%, 47.81% and 22.63% respectively.